

tænkkeligheder har troet at kunne slutte sig til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Det andet Mindretal har imidlertid afgivet en Betænkning, som jeg nok tror leder om sit Sidestykke i vor hidtidige parlamentariske Erfaring. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at læse dette Aftestykke, det er virkelig en pikant Læsning. Det er jo meget muligt, at det egentlig ikke just er beregnet paa at skulle tage sig godt ud her i Salen, og det tror jeg heller ikke, at det gør for ærede Medlemmers Betragtning, men det kan jo have haft sin Hensigt paa anden Maade. Den vil i det hele taget egne sig godt til at læses højt, saa vil den komme bedre til sin Ret, og saa vil hele Tonen kunne udfolde sig fyldigere. Jeg skal ikke mere end blot flygtig omtale enkelte af de Blomster, der findes i denne Buket. Der findes saaledes en Udtalelse om, at alle ere enige i, at der ikke ved Riksstansens Gennemførelse vil ske nogen Nedgang i Olforbruget. Dette Mindretal citerer begge de foregaaende Mindretal i Udvalget og siger, at de ere enige i den Betragtning, at der ikke vil finde nogen Nedgang Sted i Olforbruget. Men de springe ganske over, at vi tværtimod have gjort gældende, at vi gøre Regning paa en Nedgang i Olforbruget af 100,000 Tdr. Det generer ikke store Mander. Nej, de sige udtrykkelig, at man endogaa fra alle Sider er enig om, dog i noget forskellig Grad, at Olforbruget fremtidig vil være uforandret eller stigende, og derpaa sige de videre: „idet vi saaledes „under almindelig Tilslutning“ kunne se bort fra Forestillingen om, at de ubemidlede Klasser, som have det største Olforbrug, ville unddrage sig Olfatten ved at ophøre med Olfdrinking o. s. v.“ „Under almindelig Tilslutning“, det tager sig godt ud, det Ord, særdeles godt, især naar man har læst de foregaaende Betænkninger. Det hedder videre næste Side: „det gælder om Sukker som om Petroleum, at Forbruget stiger gennemsnitlig i Forhold til Velstanden“. Det er nu den nye Lære om denne i høj Grad heldige Stat, men paa næste Side igen falder Mindretallet tilbage til den gamle Adams Lære om, at disse Forbrugsstoffer hvile uforholdsmæssig tungt paa Befolkningens brede Lag og derfor fra et demokratisk Synspunkt overalt maa blive bekæmpede som uretfærdige. Jeg veed nu ikke, hvad det er for nogle Forbrugsartikler, der derved tænkes paa som noget udemokratisk at beskaffe, thi hvis det ikke er Sukker, Kis og Petroleum, hvad er det saa? Skulde det virkelig til syvende og sidst reducere sig til, at den eneste udemokratiske Stat, der

findes i Verden, er Stat paa Ol. Men det maa jo være Meningen, jeg veed ellers ikke, hvilken anden Forbrugsartikel man vil nævne (En Stemme: Brændevin). Ja, maaske Brændevin. Jeg gaar videre. Der staar i samme Spalte, at det forekommer dette Mindretal, at der ikke er fuldt tilstrækkelig Marsjag til at have Betænkkeligheder paa Statskassens Vegne, thi de mene, at begge de andre Mindretal, baade det, der repræsenteres af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) og af mig, ere enige om, at en fremtidig Stigning i alt væsentligt vil komme til at give Statskassen fuld Kompensation. De ærede Herrer have jo aabenbart aldeles ikke læst den af mig skrevne Betænkning og heller ikke den af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) skrevne Betænkning, thi netop der have vi jo saa udførlig som muligt gjort Rede for, hvorledes man i det højeste kan vente sig, at en fremtidig Stigning paa de nye Toldsatser i Aarenes Løb kan opveje den Stigning, der vilde have fundet Sted ved de gamle Toldsatser uden at berøre den Indtægtsnedgang, som vi faktisk erkende vil finde Sted i Forhold til det hidtidige Forbrug. Jeg veed ikke, om ærede Medlemmer aldeles have misforstået eller overhovedet slet ikke have læst det; men det staar i en skrigende Modsetning til, hvad her er anført. Endelig skal jeg nævne Gentagelsen af den tidligere paatalte kuriose Fiktion, at den Basis, hvorpaa vi her forhandle, skulde være Riksstansens sikre Gennemførelse. Jeg vil henstille dette til den højtærede Finansminister om Sikkerheden for Olfatten; men det er ikke det, der foreligger. Den Lov, vi her forhandle, er en Lov, der siger, at dersom en Olfat bliver gennemført, skulle disse Toldnedsættelser paa Sukker, Kis og Petroleum finde Sted. Den Basis, vi staa paa, er altsaa den, at vi ville disse Toldnedsættelser, og kunne vi saa dem, ville vi give en tilsvarende eller tilnærmende Kompensation. Men saa vende de Herrer dette om og sige, at det, man fra vor Side er bleven enig om med Højre, eventuelt med Landstinget og den ærede Regering, er, at vi med Bold og Magt skulle have en Olfat; det er Basis, og siden kunne vi forhandle om denne Olfat. En mere haabende Betragtning har jeg dog sjelden truffet, og jeg konstaterer kun, at trods det er blevet paatalt under Sagens 1ste Behandling, har man ikke generet sig for at gentage den samme Paastand i Betænkningen. De Herrer slutte saa med at stille som Vædringsforslag det berømte Alderdomsforsørgelsesforslag, der var